

SFS 2003:111

Utkom från trycket
den 8 april 2003

Lag om ändring i lagen (1992:1684) om EG- handelsgödsel;

utfärdad den 27 mars 2003.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1992:1684) om EG-handelsgödsel

dels att 7 § skall upphöra att gälla,

dels att i 3 och 5 §§ ordet ”handelsgödsel” skall bytas mot ”gödselmedel”,

dels att rubriken till lagen, 1, 2, 4, 6, 8 och 9 §§ samt rubriken närmast före 2 § skall ha följande lydelse.

| Lag om EG-gödselmedel²

1 § Denna lag innehåller bestämmelser som behövs för att EG:s förordning om gödselmedel skall kunna tillämpas i Sverige. Regeringen skall i Svensk författningssamling ge till känna vilken EG-förordning som avses.

| Nationella föreskrifter

2 §³ Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Statens jordbruksverk får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs som komplettering av EG:s förordning om gödselmedel.

4 § Jordbruksverket utövar tillsynen över efterlevnaden av EG:s förordning om gödselmedel, denna lag och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Jordbruksverket får överlåta åt länsstyrelsen att utöva viss tillsyn inom länet.

6 § En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden eller förbud som behövs för att EG:s förordning om gödselmedel, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen skall efterlevas.

I beslut om föreläggande eller förbud kan tillsynsmyndigheten sätta ut vite.

8 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Jordbruksverket får föreskriva att särskilda avgifter får tas ut för kontroll som utövas enligt EG:s

¹ Prop. 2002/03:39, bet. 2002/03:MJU12, rskr. 2002/03:121.

² Senaste lydelse 1998:129.

³ Senaste lydelse 1998:129.

förordning om gödselmedel, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

9 §⁴ Till böter döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet marknadsför handelsgödsel under beteckningen EG-gödselmedel utan att de villkor för detta som föreskrivits i EG:s förordning om gödselmedel eller med stöd av 2 § är uppfyllda.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

Den som har överträtt ett vitesföreläggande eller vitesförbud döms inte till ansvar enligt denna lag för den gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

Till ansvar enligt första stycket döms inte, om gärningen är belagd med straff i brottsbalken.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

På regeringens vägnar

ANN-CHRISTIN NYKVIST

Hans Petterson
(Jordbruksdepartementet)